

kepal. Pa je tako samotno, da so moje stopinje edine in prve, ki so gor prišle preko Jepce. Macesni dobivajo prvi rumeni nadih. Ovčice na nebu izpuhtijo in zasije prelesten dan — skozi rdeče listje bukev se blešči bela kupola. Korak se ustavi, pred objektivom se znajde še orumenela trava — in trenutek je ujet.

Dvodnevno potikanje preko Debelega vrha do Prehodavcev in nazaj čez Vogle do Pršivca je pot, na kateri sem zopet del gore. Nisem bežen popotnik — sprejet sem v popolnosti. Zeleno dno Laza, jutranje meglice nad Bohinjem, poprhani Vršaki, hladna mesečna noč pred bivakom na Prehodavcih (preveč ljudi je danes zabila gora). In praznje nedeljsko odeti macesni nad Dednim poljem, ko pod rumenimi krošnjami pozabljaš na pot. Je le neizmerna toplota jesenskih barv in medlega sonca, ki počasi izgublja moč.

Petkov večer, sredi decembra. V kapelici pri Savici bega rdeča svetloba preko Marijinega obraza in po stropu. Hladno in tiho je, ravnokar je vzšel mesec. Pot do Komne mine migomrede, saj noge hodijo tudi, ko so misli povsem druge. In v takšni noči ima misel prosto pot. Obzorja so brezkončna tudi naslednji dan, ko se potikava okrog Peskov — ko v opoldanski svetlobi trepetajo biseri mehko nagubane snežne odeje pod spomenikom neizživete ljubezni, ki jo je pred osemdesetimi leti pokončala vojna, ko v ugašajočem večeru rjavijo goli bukovi gozdovi nad Pologom, ko se v večernem mraku leno vije dim nad kočjo pri Krnskih jezerih. V snegu pod Šmohorjem najdem prelepo macesnovo grčo, ki bo letos krasila naše jaslice — še prej pa bo nekaj ur krepko težila moja ramena. Noč se kar preveč vleče s potjo na Bogatinsko sedlo — šele ko se preko prebije velikanska bleda kroglja in razlije hladno luč po snežni belini, korak spet dobro steče. Večer se je že prevesil v noč, ko zmotiva mir v dolini. Svečka v kapelici trepeta kot sinoči. Srce je enkrat spet našlo svoj mir.

ln je nocojšnji večer, Silvestrovo. Pesem zvonov iz enajstih cerkva, posejanih po okoliških vrhovih, senožitih in dolinah, prinaša mir drugega svetega večera. Mrak je in vlažen sneg leži v severnih pobočjih. Na bližnji smreki se oglašja sova. Na jugu se preko neba vleče v mračnih barvah belo siv pas oblakov, kateriga rob na trenutke še dobi oranžni nadih. Pred njim na slemenu edina luč — obsijana korenska cerkev. Oznanjam vam veliko luč, luč, ki je za vse ljudi. Davno sporočilo nenadoma zaživi v vsej globoki lepoti.

Dolgo je že, ko se je poslovilo sonce in v vse doline se je že zavlekla megla. Beli zalivi rahlo pljuskuje v strma pobočja. Daleč nad Ljubljano v bleščavi novoletnega pričakovanja žari meglena kupola — dovolj prosojna je, da skozi zbeži nekaj luči. Tu, pred cerkvico, je mir, še sapice so utihinile. Južno vreme je v osojah pobralo skoraj ves sneg, tako da luči raztresenih črnovrških kmetij mežikajo s povsem temnih robov. Čas se je ustavil, morda prvič, zagotovo pa zadnjič v tem letu. Sprehajam se okrog cerkvice — samotna in temna je, gluhi zvonovi in temen oltar, nobene svečke. Pa vendar — že s tem, da je tu, sredi oddaljenega zvonjenja, sredi najlepšega večera, v popolnem miru, poje najlepšo hvalnico stvarstvu in prinaša mir. Mir, ki ga išče svet, mir, ki ga iščeš ti, mir, ki ga iščem jaz. Ni več hrepeneje tisto, ki me žene na pot, zdaj je to potreba po miru. Našli ga bomo, saj je bilo veselje oznanjeno za vse ljudi.

Mednarodno srečanje članic UIAA v Benasqueju v Španiji

Med 25. in 27. novembrom 1994 sem se kot predstavnik PZS udeležil mednarodnega srečanja Komisije za alpinizem pri UIAA. Srečanje, ki je bilo organizirano zaradi medsebojnih dogovorov o poenotenju standardov za vodnike, je bilo v idilčni pirenejski gorski vasi Benasque. Udeležilo se ga je 39 predstavnikov iz 16 gornjskih zvez. Na dnevnem redu so bile naslednje teme: seznanitev s kriteriji oziroma standardi za izobraževanje poklicnih vodnikov in inštruktorjev, izdaja mednarodnih licenc za vse vodnike in inštruktorje, ki izpolnjujejo pogoje, in pregled dosedanjega stanja na področju vodništva v posameznih državah.

Predstavniki zvez smo najprej podali poročilo o poteku izobraževanja za vodnike in inštruktorje doma. Pri tem smo primerjali lokalno stanje z normativi UIAA, ki zajemajo štiri kategorije: vodnik za hojo po gorah, vodnik in inštruktor plezanja v skali, vodnik za visokogorje in vodnik za turno smučanje. Le v redkih državah (na primer Francija, Švica, Italija, Nemčija) poteka izobraževanje vseh štirih kategorij v skladu s standardi ali jih celo presega. V ostalih posamezne kategorije niso dovolj razvite, zato so predstavniki nekaterih zvez izrazili željo po mednarodni pomoči. Ker Slovenija ni sodelovala pri pripravi standardov in ker o izobraževanju pri nas UIAA premalo ve, naša država ni bila omenjena kot možni ponudnik izobraževanja s področja omenjenih štirih kategorij, čeprav je naš vzgojno izobraževalni program vsaj v dveh kategorijah dovolj kvaliteten.

Leta 1995 naj bi vse članice obvestile UIAA o poteku izobraževanja v posamezni državi in o uveljavljanju predpisanih standardov. Le tiste šole oziroma programi, ki bodo standarde dosegli ali presegli, bodo lahko mednarodno priznani. To pomeni, da ne bo več pomembno, kje se je posameznik izšolal za vodnika ali inštruktorja, ker bodo kadri z mednarodnim potrdilom priznani v vseh državah — članicah UIAA.

Vsem ki bodo imeli izpolnjene zahtevane pogoje, bodo v lokalno vodniško ali inštruktorsko izkaznico dotisnili znak UIAA.

Rezime srečanja je bil, da smo ustanovili delovno skupino, ki šteje 10 članov. Potrdili smo izobraževanje na omenjenih štirih področjih, strinjali smo se s poenotenjem minimalnih standardov za vključitev v program in predlagali izdelavo osnutka programa za tri nadaljnje kategorije: vodnik za kanjonig, vodnik za vzpone v snegu in inštruktor plezanja na umetni steni.

Španski gostitelji so srečanje odlično izpeljali. Udeležencem simpozija je bila predstavljena tudi bližnja okolica, prijetno presenečeni pa smo bili tudi nad izobraževalnim centrom, kjer je srečanje potekalo. Ta je od zunaj podoben planinski koči, znotraj pa se lahko primerja s hotelom. Center ima najsodobnejše opremljene učilnice z vsemi avdiovizualnimi sredstvi, ima pa tudi 15 metrov visoko fleksibilno plezalno steno. Odprt je za gorniške tečaje domačim in tujim gornjskim zvezam.

Tone Golnar